

[Frode Jakobsen.]

første, der bekendte sig til NATO i dette høje ting. Jeg ved, at mange NATO-tilhængere håber og tror på, at det nu skal vise sig, at dette med den fælles NATO-politik, som vi også har medindflydelse på, ikke var nogen tom snak.

Statsministeren (*J. O. Krag*): I anledning af, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen forsøgte at mistænkeliggøre regeringens — og jeg kan vel sige folketingsflertallets — atompolitik, vil jeg gerne udtale, at de citater, det ærede medlem bragte dels af en udtalelse, jeg har fremsat i Ekstrabladet — jeg tror, det var i marts måned — dels af det svar, jeg gav her i tinget på et spørgsmål fra et medlem af SF, vedkender jeg mig. Udtalelserne står jeg ved. Det er de udtalelser, der udtrykker regeringens atompolitik, og det var til denne politik, der henvises i den udtalelse i åbningstalen, det ærede medlem beskæftigede sig med.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ville gerne have en vurdering fra min side af de økonomiske muligheder op til overenskomstforhandlingerne. En sådan vurdering har jeg givet i det oplæg, jeg gav til mødet i mandags med hovederhvervene og arbejdsmarkedets organisationer. Jeg refererede en del af det i det høje ting i går; jeg skal ikke trætte med et nyt langt referat, men kunne måske læse opsummeringen op; det er ikke så forfærdelig mange linjer, og jeg tror, det faktisk vil besvare det ærede medlems spørgsmål til mig. Der står her til sidst efter en længere økonomisk redegørelse:

„Dette er altså udgangspunktet for drøftelserne, og jeg kan vel opsummere disse betragtninger på den måde, at det allerede på nuværende tidspunkt forekommer klart, at de muligheder, der er for i 1965 at sætte det private forbrug i vejret i forhold til det nuværende høje niveau, er stærkt begrænsede. En udvikelse af pengeindkomsterne ud over dette snævre spillerum vil ikke føre til en stigning i realindtægterne, men vil udløse

højere priser eller højere skatter og afgifter. Hensynet til vore erhvervsinternationale konkurrenceevne og til beskæftigelsen må tale for, at man undgår en for stærk stigning i pengeindkomsterne her i landet.“

Jeg vil gerne til allersidst takke det ærede medlem hr. Erik Eriksen for hans udtalelser. Det glædede mig at høre tilsagnet om samarbejde bekræftet en gang endnu, og vi må så se i den nærmestkommende tid at finde de bedste veje hertil, så frugtbare og saglige forhandlinger fordomsfrit og på tværs af meningsforskelle her i det høje ting kan føre til en løsning af de mange problemer, der ligger foran os.

Udenrigsministeren (*Per Hækkerup*): Det ærede medlem hr. Erik Eriksen beskæftigede sig ganske kort med spørgsmålet om vor markedspolitik og spurgte, om de bemærkninger, jeg havde fremsat, skulle opfattes på den måde, at et engelsk nej til fællesmarkedet var ensbetydende med et dansk nej, eller om Danmark bevarede sin handlefrihed i de markedsforhandlinger, vi løbende er inde i og vil komme til at stå over for i de kommende år.

Hertil kan jeg sige, at sådan som forholdene er i dag, og sådan som de udsigter er, vi kan overskue — men det er meget lidt, vi kan overskue på dette felt — står forbeholdet af 1961 ved magt. Jeg kan ikke forestille mig, at Danmark ud fra nogen betragtning kan være tjent med at foretage en enegang ind i fællesmarkedet. Men ingen kan jo vide, hvorledes udviklingen på dette felt kommer til at forløbe. Meget vil afhænge af den britiske regerings holdning, og derom kan jeg sige, at vi, så hurtigt det kan lade sig gøre, optager kontakt med den nye britiske regering for at gøre den bekendt med vore synspunkter og for at lære dens synspunkter at kende. Meget vil også kunne komme til at afhænge af, hvorledes udviklingen forløber efter det amerikanske valg. Jeg kunne godt forestille mig, at der kunne tænkes andre former for løsninger end dem, vi